

[Ebba Strange]

bejde op, at det, der er vigtigt for os, er, at det bliver et udvalg, der har et repræsentativt politisk indhold – et indhold fra de ikkeregeringsbærende organisationer, som vi har haft stor fornøjelse af i forbindelse med de internationale konferencer, og så selvfølgelig nogle embedsmænd.

Helge Adam Møller (KF):

Kun nogle få bemærkninger. Jeg synes naturligvis, det er en god dagsorden – det er klart, når vi selv er medforslagsstillere sammen med næsten alle andre partier. Den siger jo fire væsentlige ting. Den siger, at vi skal fortsætte det arbejde, der nu for første gang er gjort i dansk historie. Vi skal præsentere de opnåede resultater for Folketinget – forhåbentlig til en ny og god og konstruktiv debat – senest om 3 år. Vi skal nedsætte et udvalg, som følger det internationale handlingsplanarbejde op, og endelig skal vi styrke Ligestillingsrådet, hvorfra mange gode initiativer er udgået og også vil udgå i fremtiden.

Hvad angår den sidste sætning med kompetencen, er det klart, at den selvfølgelig ikke må anfægte det arbejdsretlige system, men det er jo heller ikke det, der ligger i ordvalget.

Jeg synes også, det er spændende, at vi på trods af den ganske store uenighed, der var mellem en del af ordførerne tidligere på dagen, kan ende med en dagsorden, som både fru Elisabeth Bruun Olesen, jeg og mange andre er enige om. Fru Birgith Mogensen sagde på et tidligere tidspunkt en vældig god sætning, nemlig at ligestillingsdebatten ikke måtte blive en kamp mod mændene, men sammen med mændene. Hele denne debat og det, at vi er fælles om denne sag, ligesom vi var om dagsordenen for halvandet år siden, gør, at jeg føler, ligestillingsdebatten ikke vil blive en kamp mellem partierne – vi når også meget hurtigt længere, hvis vi kan kæmpe den kamp i enighed.

Med disse ord kan jeg anbefale, at man stemmer for dagsordensforslaget.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil også gerne udtrykke glæde over, at vi kan slutte debatten ordentligt og på samme måde, som da vi havde den sidste debat, nemlig med at vi har en fælles dagsorden.

De første to punkter synes jeg er væsentlige, fordi de sikrer, at den proces, der er gået i gang, rent faktisk også fortsætter. Jeg tror, det er en fornuftig måde, man gør det på.

Det tredje forslag, nemlig at man skal nedsætte et udvalg til at følge det internationale handlingsarbejde op, er i virkeligheden en ret bred opgave, for det drejer sig jo ikke bare om, hvad der foregår i Kvindekommissionen. Det er rigtigt, at Kvindekommissionen har vedtaget de to kommende verdenskonferencer, men FN har mange sparerunder i disse år, og derfor er det fantastisk vigtigt, at vi sikrer, at der også sker noget, når de andre budgetorganer træder sammen, og at vi dér sørger for, at kvindekongresserne stadig væk har høj prioritet. Hvordan man skal følge det nærmere, synes jeg det ville være rart vi ikke lagde os 100 pct. fast på her, men jeg forstår også, det er meningen, at vi kan drøfte det bagefter, for der kan være mange måder at gøre det på. Det er en opgave, der i virkeligheden tillige handler om dansk udviklingsbistand, som jo også var indeholdt i dagsordenen i sin tid, så det handler altså både om vort kommende arbejde med at virkeliggøre Nairobi-strategierne og så sandelig også om dansk udviklingsbistand og dansk udenrigspolitik i al almindelighed.

Til slut vil jeg sige, at jeg har opfattet det sidste på samme måde som hr. Helge Adam Møller, nemlig at vi naturligvis ikke griber ind i andres kompetence. Jeg kan anbefale dagsordensforslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Det skal være en kommentar til de to sidste punkter. Jeg er glad for, at statsministeren ikke på forhånd lagde sig fast på, hvordan udvalget skal nedsættes. Jeg synes, vi i forbindelse med FN jo har en god dansk tradition med at inddrage parlamentarikere i modsætning til de fleste andre lande, og jeg vil opfordre til, at vi i forbindelse med opfølgningen af det internationale handlingsarbejde overvejer, om vi kan inddrage parlamentarikerne på en anden facon end gennem sædvanligt folketingsarbejde, sådan at vi måske benytter os lidt mere af det system, vi anvender i FN. Når jeg lægger vægt på det, er det dels, fordi jeg tror, der er et bredt ønske i Folketinget om at følge arbejdet, og at det måske er en bedre måde at gøre det på,